

[Finansministeren.]

af lære- og praktikpladser hos det offentlige, fjernelse af hindringer for deltidsarbejde og begrænsning af overarbejde.

Endvidere kan jeg med henvisning til de eksempler, der er nævnt direkte i arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan, pege på den udbygning af den offentlige service, som allerede er i gang på en række områder. Som eksempler herpå kan jeg nævne de særlige midler, som er bevilget til naturpleje inden for statsskovvæsenet; ved den seneste bevilling for februar i år er der herved på årsbasis skabt beskæftigelse for omkring 1.000 mand. Også inden for post- og telegrafvæsenets område er der sket en udbygning i takt med den stigende post- og telegrafaktivitet, og i de seneste år er antallet af nye stillinger således i gennemsnit øget med et par hundrede årligt inden for post- og telegrafvæsenet.

Inden for omsorgen for ældre og handicappede, der også er et område, der udtrykkelig er nævnt i beskæftigelsesplanen, gælder ligeledes, at der til stadighed iværksættes foranstaltninger med henblik på at forbedre serviceniveauet, bl. a. for at sikre, at de ældste længst muligt kan blive i deres eget hjem, og eksempelvis kan jeg nævne, at antallet af hjemmehjælpere ifølge kommunernes sociale udbygningsplaner ventes at stige fra godt 15.000 heltidsbeskæftigede i 1975 til godt 16.000 heltidsbeskæftigede i 1977 og til knap 19.000 i 1982.

Endelig kan jeg nævne, stadig væk med eksempler fra arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan, at der inden for arbejdstilsynets område er sket en personalemæssig styrkelse, og der forventes en yderligere udbygning på dette område.

Afslutningsvis bliver jeg nok nødt til at knytte et par kommentarer til nogle af de konkrete punkter, der er omtalt i forslaget til folketingsbeslutning, for så vidt angår bemærkningerne.

Her tales der om de menneskelige og samfundsmæssige konsekvenser af nedskæringerne inden for åndssvageforsorgen, og jeg synes, jeg må benytte denne lejlighed til at slå fast, at der ikke sker standardforringelser inden for åndssvageforsorgen, tværtimod. Vi oplever i disse år det glædelige, at antallet af klienter under åndssvageforsorgen er faldende; i perioden fra april 1973 til april 1976 er det samlede antal

klienter under åndssvageforsorgen således faldet fra 22.120 til 21.384 eller med over 700, svarende til over 200 om året. Efter de foreliggende prognoser synes denne udvikling at fortsætte i de kommende år. Det er især tilgangen af børn til forsorgen, der er faldende, og det vil sige den gruppe af klienter, som vi naturligt har brugt relativt flest ressourcer på.

Det er som følge af den faldende tilgang, der foregår inden for åndssvageforsorgen, at der også sker en omstrukturering, således at det personale, der frigøres, overføres til aktivitetsudvidelser på andre felter, og der sker altså en vækst i tilbuddene til de ældre aldersgrupper igennem en udbygning af åndssvageforsorgens værksteder, dagcentre og daghjemsvirksomhed m. v. Derfor er det ikke rigtigt, som venstresocialisterne gør det, at tale om nedskæringer inden for åndssvageforsorgen. Nedgangen i personalet svarer end ikke til den nedgang, som faldet i klienttallet kan motivere. I 1975-76 faldt antallet af klienter med 1,5 pct., mens personalet kun formindskedes med 0,5 pct. Jeg vil da ikke sige andet, end at jeg gerne medgiver, at under den betydelige omstrukturering, som faldet i klientelet gør nødvendig, kan der selvfølgelig i enkelte tilfælde opstå nogle midlertidige problemer ved bemandingen af visse afdelinger, og det er jeg også overbevist om, at socialstyrelsen og forsorgscentre vil søge at klare så godt som muligt.

Og for sundhedsområdet, for nu at tage et andet eksempel, som er nævnt i venstresocialisternes bemærkninger, er forholdet stort set det samme. Fra 1973 til 1976 er antallet af sengepladser steget med 3,4 pct., mens antallet af heltidsbeskæftigede, når deltidsbeskæftigede omregnes til heltidsbeskæftigede, i samme periode er steget med knap 9 pct., og det er således heller ikke på det sundhedsmæssige område rimeligt at tale om, at der er foretaget personale nedskæringer og standardforringelser, sådan som det sker i det foreliggende forslag.

Sammenfattende kan jeg derfor pege på, at regeringen allerede har foretaget en række initiativer med henblik på at forstærke udbygningen af den offentlige service på udvalgte områder, og hertil kommer altså, at vi som sagt i øjeblikket arbejder med forslag til yderligere udmøntning af arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan. Derfor må jeg afvise venstresocialisternes forslag til folketingsbeslutning som værende helt overflødigt.